

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

2021. február 25.

Nyíregyháza

Böjti sorozat 4. nap

Igehirdetés címe: „A nagy leleplezés”: még nem a tiéd!? Jn 3,9-15

(2. dia) „**1**Volt a farizeusok között egy Nikodémus nevű ember, a zsidók egyik vezető embere. **2**Ő egy éjjel elment Jézushoz, és így szólt hozzá: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem képes megtenni azokat a jeleket, amelyeket te teszel, csak ha Isten van vele. **3**Jézus így válaszolt: Bizony, bizony, mondom neked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát. **(3. dia)** **4**Nikodémus ezt kérdezte tőle: Hogyan születhetik az ember, amikor vén? Bemehet anyja méhébe, és megszülethet ismét? **5**Jézus így felelt: Bizony, bizony, mondom neked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. **6**Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. **7**Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek. **8**A szél fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hová megy: így van mindenki, aki a Lélektől született. **(4. dia)** **9***Nikodémus megkérdezte tőle: Hogyan történhet meg mindez? **10**Jézus így válaszolt: Te Izráel tanítója vagy, és ezt nem tudod? **11**Bizony, bizony, mondom neked: amit tudunk, azt szójuk, és amit láttunk, arról teszünk bizonyosságot, de nem fogadjátok el a mi bizonyágtételünket. **12**Ha a földi dolgokról szóltam nektek, és nem hisztek, akkor hogyan fogtok hinni, ha majd a mennyiekről szólok nektek? **13**Nem ment fel a mennybe senki,*

*csak az, aki a mennyből szállt le, az Emberfia. **14**És ahogyan Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának is felemeltetnie, **15**hogy aki hisz, annak örök élete legyen őbenne. **(5. dia)** **16**Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. **17**Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa. **18**Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt Isten egyszülött Fiának nevében. **(6. dia)** **19**Az ítélet pedig az, hogy a világosság eljött a világba, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert a cselekedeteik gonoszak. **20**Mert aki rosszat cselekszik, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, hogy le ne lepleződjenek a cselekedetei. **21**Aki pedig az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hogy nyilvánvalóvá legyen cselekedeteiről, hogy Isten szerint cselekedte azokat.” Jn 3,1-21*

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Drága Gyülekezet!

(7. dia) Ahogy minden este, úgy most is egy kis ismétlésként tekintünk vissza, miről hallhattunk az elmúlt alkalmak során azok kedvéért, akik esetleg most kapcsolódnak be a böjti sorozatba. Arról hallhattunk, hogy az emberiséget három csoportra lehet osztani – Richard Wurmbrandt szerint –, ami meggyőzésem szerint is igaz, hiszen a Szentírásban is erről olvashatunk.

(8. dia) Ez a három csoport így tevődik össze:

- Akik **nem hisznek** Jézusban (Vallástalan, „Jézustalan”)
- Akik **hisznek** Jézusban (élő, személyes kapcsolatuk van)
- Akik **azt hiszik, hogy hisznek** Jézusban (vallásos)

Talán az első csoportot kell a legkevésbé magyaráznom, hiszen az ilyen emberek nem számolnak Istennel és az Ő egyszülött Fiával, Jézus Krisztussal. Kihagyják az életükből. Önmagukat akarják megvalósítani, teljesen azonosulnak azzal a magyar közmondással, hogy „*mindenki a maga szerencséjének kovácsa.*” Nem számolnak a bűnnel, ha számolnak is, annyival elintézik a dolgot, hogy mindenki ilyen, és nála vannak bűnösebb emberek. Ők nem

gyilkoltak, nem raboltak bankot, s a bűn kategóriája tulajdonképpen ennyiben ki is merült. Amikor a bűnre gondolnak, mindig másokhoz viszonyítják magukat és azt mondják, vannak náluk sokkal rosszabbak. Ezzel el is intézik a dolgot.

A második csoport, akik hisznek Jézus Krisztusban. Az ilyen Krisztusban hívő ember az életét, a szavait, a viselkedését Jézushoz igazítja. Komolyan veszi azt, amit Ő mond. Számára a Szentírás a „szabásminta”, és mindent ahhoz igazít. Imádkozó, igeolvasó, gyülekezetbejáró, szolgáló életet él. Számára az Isten Igéje teljes tekintéllyel bír és nem a korszellem diktál, hanem alárendeli magát Isten Szavának. Ugyan úgy bűnös ember, nem bűntelen, de míg a Krisztus nélküli ember nem tud nem vétkezni, addig a Krisztusban élő ember már tud nem vétkezni. Egy igehirdető szavaival élve: „baleset szerűen” követ el bűnöket.

A harmadik csoport, amibe a történetünkben szereplő Nikodémus is tartozik, akik azt hiszik, hogy hisznek. **(9. dia)** Jó vallásos emberek, a mindennapi jócselekedetekben bíznak, azt gondol-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

ják, hogy a cselekedeteik miatt Isten bármit is beszámít nekik. Jézus azonban azt mondja ennek a nagy tekintélyű egyházi embernek: újjá/felülről kell születned, mert e nélkül nem látod meg Isten országát. Ez az ember azt gondolta, hogy vallásosságával, vallásos érzületével, vallásos cselekedeteivel ki van minden pipálva. Azonban Jézus leleplezi, mert őt is meg akarja menteni, **(10. dia)** neki is felkínálja azt a lelki „szívtranszplantációt”, azt a szívcserét, és neki is új természetet, jellemet, életet, bűnbocsánatot, üdvösséget akar adni. Elmondja Jézus, hogy hogyan lehet az övé mindez. Hallhattunk arról is, hogy két eleme van ennek a „szívtranszplantációnak”. Mind a kettőt Isten munkálja. Ő a kezdeményező és Ő a végrehajtó. Az emberi oldala a megtérés, amikor az ember akaratilag szándékán, értelmén és a szíven keresztül szólítja meg, a másik az újjászületés, amikor Isten Lelke átjárja az ember szívét, „új szívet és új lelket” ad belénk.

Tegnap pedig arról hallhattunk, hogy egészen személyes legyen, én hogyan élhettem ezt át. Nyilván le kell szögeznünk, hogy

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

minden ember esete más. Isten minden emberhez egészen személyes, egyedi úton jut el. Vannak, akiknek az életében átütőerejű munkát véget és akár naphoz, órához köti. Ezt én így éltem át. Például a feleségem életében Isten egy hosszabb folyamaton keresztül munkálkodott, de mind a ketten elmondhatjuk, hogy ő is, én is át adhattuk életünket, hitre juthattunk, megtérhettünk, Isten Lelke újjászült minket és a nevünk – ígérete szerint – fel lett írva az életnek a könyvébe. Tehát Isten egészen személyre szabottan munkálkodik. Nincs recept, nincsen minta, hanem egyedileg végzi el munkáját. De bizonyos dolgok le kell, hogy játszódjanak a megtérésben, az újjászületésben és bizonyos „elemek” meg kell, hogy jelenjenek.

A mai alkalomnak azt a címet adtam **(11. dia)**: „*A nagy leleplezés: még nem a tied?!*”. Tudniillik abból a kérdésből, amit Nikodémus feltesz és amit Jézus mond, **(12. dia)** - „**Hogyan történhet meg mindez?** ¹⁰**Jézus így válaszolt: Te Izráel tanítója vagy, és ezt nem tudod?**” kiderül, hogy Nikodémus még nem élte át, még nem az övé. Jézus szembesíti, hogy ezt nem tudod?! Te,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

aki embereket tanítasz, te, aki ott vagy Isten házában, te, aki a Messiás eljövételéről kell, hogy beszélj? Te, akinek látni kellene az Isten kinyilatkoztatásainak összefüggését – nem tudod? Akkor igaz az, amit Jézus több helyen mond a farizeusokról **(13. dia)**:

„¹⁴Hagyjátok őket, világtalanok vak vezetői ők! Ha pedig vak vezet világtalant, mind a ketten gödörbe esnek.” Mt 15,14.

Egy másik helyen pedig ezt mondja Jézus:

(14. dia) „³Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert bezárjátok a mennyek országát az emberek előtt: ti magatok nem mentek be, és azokat sem engeditek be, akik be akarnak menni. ²⁷Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert hasonlók vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépnek látszanak, de belül tele vannak halottak csontjával és mindenféle tisztátalansággal. ²⁸Így kívülről ti is igaznak látszotok az emberek szemében, de belül tele vagytok képmutatással és törvényszegéssel.” Mt 23,3.27-28. Ők a nép tanítói, miközben elzárják az utat az emberek elől.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Spurgeon, az igehirdető, amikor egy alkalommal a leendő lelkészeknél, a teológus hallgatóknál járt látogatóba, mondta egyszer **(15. dia)**: „Az utcán egyszer találkoztam egy limonádét áruló kislánnyal. Megkérdeztem tőle: *finom-e a limonádéd? Mire ő csodálkozva így válaszolt: nem tudom, még sosem kóstoltam, én csak árulom.*” Buzgón intette a fiatal teológiai hallgatókat, nehogy megpróbálják ezt a szörnyűséget, hogy csak árulják az evangéliumot, hirdetik másoknak, de ők maguk még nem kóstolták, nem aszerint élnek.” Nincs annál rosszabb, mikor valakinek úgy kell beszélni valamiről/valakiről, hogy saját maga nincsen tisztában azzal, amiről beszél. Nem élte át, nem az övé, nem ismerte meg, nem tudja, hogy milyen az valójában. Valami fogalma volt talán Nikodémusnak, de kiderül, hogy más az ismeret és más az, amikor a szívben van valami. Más tudni és tanulni valakiről és más ismerni valakit személyesen. Ez a személyes ismeret hiányzott Nikodémus életéből. Ebből a személyes ismeret hiányából fakadt, hogy még nem volt az övé.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

(16. dia) Esetleg lehet, hogy:

- tudta, mi az a bocsánat, de nem belőle élt.
- tudta, mi az a megbocsátás, de maga nem gyakorolta.
- tudta, mi az az isteni szeretet, de nem volt jelen benne.
- hallott már az örök életről, de neki nem volt örök élete.

Miért mondom ezt? Azért, mert meg vagyok győződve arról, hogy Jézus nélkül nem tudja az ember, mi az a bocsánat, mi az a megbocsátás, mi az a szeretet, mi az örök élet. Mire alapozom ezt? Mit tanított Jézus ezekkel kapcsolatban és mind mond még az Ige emellett? Engedjétek meg, hogy erről a létfontossági három dologról beszéljek nektek, ami még nem volt Nikodémusé.

(17. dia) *Megbocsátás:*

„²⁵És amikor imádkoztok, bocsássatok meg annak, aki ellen valami panaszotok van, hogy mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket.” Mk 11,25

„³²Viszont legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasak, bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek Krisztusban.” Ef 4,32

(18. dia) *Isten szeretete:*

„⁹Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: **maradjatok meg az én szeretetemben!**” Jn 15,9

„⁹Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy **egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk óál-tala.** ¹⁰Ez a szeretet, és nem az, hogy mi szeretjük Istent, **hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.**” I Jn 4,9-10

(19. dia) *Örökélet:*

„**Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust.**” Jn 17,3

„**Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van.** ¹²Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban.” 1 Jn 5,11b-12

(20. dia) *A megbocsátás:*

Jézus nélkül tudjátok, hogyan bocsátunk meg? Megbocsátunk, de nem felejtünk. Ott hordjuk a „farzsebünkben” bántottságainkat, s ha kell, olyan gyorsan elő tudjuk venni, s a másik fejéhez tudjuk

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

vágni, „*de te akkor mit mondtál, hogyan viselkedtél...*”. Olyan könnyen oda tudjuk vágni a másikhoz. A megbocsátás nem szőnyeg alá söprés. Szokták azt mondani, majd az idő begyógyítja. Az idő nem gyógyít meg semmi, legfeljebb elhalványulnak dolgok. Valahol egyszer olvastam **(21. dia)**: „*Az idő nem gyógyít meg semmit, hanem Isten gyógyít meg mindent időben!*” Az igazi megbocsátás Istenből fakad, s csak az fog tudni igazán megbocsátani, aki maga is átélte, hogy neki is megbocsátottak. Hadd meséljek el egy történetet a megbocsátásról:

„*A vonat lassan közeledett az állomás felé. Mindenki izgatottan várta, hogy hazaérkezessen. Feltűnt nekem egy fiatalember, aki idegesen tekintett ki az ablakon. Miután szóba elegyedtem vele, feltárult előttem szomorú élettörténete. Fiatalon szülei ellen lázadva megszökött otthonról. Nem bírta a szülői ház légkörét. Új barátaival mindent kipróbált, amitől otthon óvták, intették. Hamarosan börtönben találta magát, ahol nagyon megbánta addigi életét. Éppen ma szabadult. Nem volt hová mennie, ezért írt a szüleinek, hogy bocsássonak meg neki, és fogadják vissza a szülői*

házba. Azt is megírta, hogy megérti, ha nem tudnak neki megbocsátani. A délutáni vonattal fog érkezni. Ha szülei készek visszafogadni, kössenek a kert égén lévő diófára egy fehér kendőt, amit ő a vonatról láthat, különben tovább utazik. Amikor a vonat a kanyarhoz közeledett, a fiún egyre nagyobb feszültség lett úrrá. Arra kért, hogy nézzem meg, ott van-e a fán a megbocsátást jelentő kendő. A kanyarban feltűnt a vén diófa. Felkiáltottam a látványtól. A fa tele volt kendőkkel, sőt lepedőkkel, nehogy a fiú tovább utazzon.”

Az igazi megbocsátás abban nyilvánult meg, hogy az Atya **(22. dia)** „kitette azt a bizonyos megbocsátást jelző kendőt” a fára, a keresztfára. Krisztus nélkül senki sem fogja tudni igazán, milyen az igazi megbocsátás.

(23. dia) Szeretet:

Látjuk azt is, hogy milyen az emberi szeretet. Sok esetben érdekek húzódnak meg a háttérben. Ezért tesz különbséget a Szentírás szeretet és szeretet között. **(24. dia)** Különbséget tesz a fileo és az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

agapé között. Az emberi szeretetet látjuk, milyen ebben a világban. Hogyan és meddig tudják szeretni emberek egymást. Az isteni szeretet nem ilyen. Az feltétel nélküli, azért nem kell tenni semmit, nem kell kiérdemelni, nem kell megküzdeni, megoldozni érte, nincs a háttérben érdek. Azt olvassuk az Igében **(25. dia)**: „**mi ismerjük és hisszük azt a szeretetet, amellyel Isten szeret minket. Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne. [...] ¹⁹Mi azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket.**” 1 Jn 4,16.19. Isten a szeretet mércéjét olyan magasra tette, amely semmivel nem ér fel. **(26. dia)** Mi, emberek közelébe se tudunk jutni ahhoz a mércéhez, amit Jézus Krisztusban jelentett ki Isten. Az isteni szeretet mércéje az ember oldaláról mindig elérhetetlenné válik. Ezért bennünk, emberekben Krisztus nélkül csak a fileo, emberi szeretet lesz és magunktól csak erre leszünk képesek.

(27. dia) *Örök élet:*

A harmadik dolog, amit meg kell említenünk, az örök élet. **(28.**

dia) Jézus nélkül nincs örök élet! Jézus nélkül csak kárhozat van,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

nélküle az ember a kárhozat állapotában marad. Vannak, akik azt gondolják, hogy a kárhozattal az ember riogatni, félelmet kelteni szeretne. Szegény Mária Sándor – akit nagyon szeretek – egy nagyon elgondolkodtató és szomorú dolgot fogalmazott meg **(29. dia)**: „*Az egyház legrosszabb találmánya a pokol!*”

Ez nem találmány, ráadásul nem az ember, az egyház találmánya, hanem Isten erről őszintén beszél. És kell erről az Ige fényében beszélni. Jókai Mór költőnek van egy nagyon igaz megfogalmazása **(30. dia)**: „*Mindig emlékezz arra, hogy a szép szavak nem mindig igazak és az igaz szavak nem mindig szépek.*” A kárhozatról való beszéd talán nem simogató az ember számára, de tudjátok bennünket nem azért hívott el az Úr, hogy simogató beszédet hirdessünk, hanem azért, hogy életet mentünk. Az orvos sem arra esküdött fel, hogy mindig szép beszédet fog mondani a diagnózis közlésekor az orvosi szobában, hanem arra, hogy a betegséget ki kell mondania, a diagnózist fel kell állítania. Az nem riogató, hanem életmentés. Ha elhallgatja, ha nem mondja el, hogy hogyan lehet meggyógyulni, akkor részese lehet, akár felelőse a halálának

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

is. Nekünk hívő embereknek, nekünk, lelkipásztoroknak nagyon komolyan kell vennünk Isten intését. Azt mondja az Úr **(31. dia)**:

„**7Emberfia! Ilyen órallóvá tettelek téged Izráel házában. Ha ígét hallasz tőlem, figyelmeztess őket az én nevemben!** **8Ha ezt mondom a bűnösnek: Bűnös vagy, meg kell halnod! – és te nem mondd meg, és nem figyelmezteted a bűnöst, hogy rossz úton jár, akkor az a bűnös meghal ugyan bűne miatt, de a vért tőled kérem számon.** **9De ha figyelmeztetted a bűnöst, hogy térjen meg útvjáról, és az nem tért meg útvjáról, akkor az meghal a bűne miatt, de te megmented az életedet.”** Ez 33,7-9. Az igaz szavak nem mindig szépek! A kárhozat állapota kemény, be-lerendül, megrendül az ember. Ha nem döbbenünk rá, hogy mindannyian abba születünk bele, mindannyian azt érdemeljük, addig el vagyunk a simogató beszéddel. **(32. dia)** Az igazi szeretet nem elhallgat, hanem rámutat, elmond és kisseret.

Az Atya ki szeretne szeretni a kárhozatból, abból az állapotból, amibe beleszületünk, ezért mondja **(33. dia)**:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

„**23Hiszen nem kívánom én a bűnös ember halálát – így szól az én Uram, az ÚR –, hanem azt, hogy megtérjen útvjáról, és éljen.”** Ez 18,23 és a Péter levelében ezt olvashatjuk **(34. dia)**: „**9Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy néme-lyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.”** II Pt 3,9.

Nincs annál nagyobb szeretet, hogy Ő örök élettel akar megajándékozni!

Nikodémus, amikor felteszi a kérdést, hogyan történhet meg, akkor azzal kifejezi, hogy még neki nincs meg. Ő még nem él Krisztus bocsánatából, nincs benne az az isteni (agapé), az a feltétel nélküli szeretet, nincs még örök élete, ezt leleplezi Jézus benne, de jó helyen van Nikodémus. Ott van Jézus mellett, vele beszél. Te is jó helyen vagy, jól tetted, hogy eljöttél, de hogy mész el Jézustól? Mert el lehet menni szomorúan is – ahogy elment a gazdag ifjú Jézustól **(35. dia)**: „**22Amikor hallotta az ifjú ezt a beszédet, szomorúan távozott...”** Mt 19,22. Te hogy mész el

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

ezen a mai estén? Jézus beszélni szeretne veled, szeretné azt a bizonyosságot adni neked is, szeretne megajándékozni téged is bocsánatával, szeretetével és az örök élettel. **(36. dia)** Tied-e már mindez? Tied-e a bocsánata, szeretete, az örök élet? Ha nem, tedd fel te is ezt a kérdést bátran **(37. dia)**: **Hogyan történhet meg mindez – az én életemben? – ahogyan nem volt rest feltenni ezt a kérdést Nikodémus sem. S ha őszinte kérdésként és vágyként ott van ez a szívedben, akkor gondolj arra az a bátorításunk, biztatásunk és ígéretünk, melyet mondott nekünk Jézus **(37/a dia)**: „**Én is azt mondom nektek: kérjetek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitják nektek.** ¹⁰Mert mindaz, aki kér, kap, aki keres, talál, és aki zörget, annak megnyitják.” Lk 11,9-10**

Ámen!